

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memoræ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

continens Impedimenta Et Adjumenta Æternæ beatitudinis

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

31. Medium XVIII. Tuba æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50716)

Decembris 30.

339

germinis saporem. S. Fulbertus Episc.
Carnotensis. Epist. 1.

CONSIDERATIO XXXI.

Medium XVIII. Æternæ Salutis.

Tuba æternitatis.

Fas tibi duas tubas argenteas ductiles.

Num. c. 10. 2.

30. Decembris.

I. **C**onsidera Deum in lege veteri Numerorum c. 10. 2. iussisse per Moysen fieri duas tubas argenteas, quibus dum Sacerdotes clangerent 1. populum monerent, movenda esse castra. 2. Ut populum convocarent & incitarent ad bellum. 3. Ut eundem ad sacrificia, festaque solennia accerserent. Per has tubas sacrarum literarum Interpretes, intelligunt minas inferni, & promissiones cæli, quas populo jugiter insonare debent, verbi divini præcones; ut æternitatis damnatæ metu, ac felicitatis æternæ spe, corda hominum feriant & compungant. Ut sic metu perterriti & spe allecti I. Moveant castra, progrediantur-

P 3

que

340 *Domus aternitatis. Consideratio*
que in virtutibus, ac mandatorum divi-
norum observatione, donec in terram
promissionis veniant. 2. Incitent ad bel-
la inferenda vitiis & concupiscentiis,
donec ea expugnent. 3. Convocent ad sa-
crificia & solennia festa, ad cultum divi-
num, ad Sacramentorum frequentatio-
nem, ad festivorum dierum observatio-
nem, donec ad festum æternum, solennissimum-
que in cælo celebrandum, emigrent.

II. Hoc est officium Sacri Oratoris
seu Ecclesiastæ, ut geminas hasce tubas
assiduè inflet; hoc enim clangore ad vir-
tutes sectandas, pœnâsque peccatoribus
intentatas evadendas, nihil efficacius.
Convenit illi, quod Deus Isaia c. 58. 1.
dixit: *Clama ne cesses, quasi tuba exalta
vocem tuam, & annuntia populo meo sce-
lera eorum, & Domui Jacob peccata eo-
rum.* Clamandum est illi contentâ, lono-
râ, forti voce, quasi tubæ, & annuntian-
da populo scelera, at scelerum supplicia.
Non enim est tibia ad voluptatem &
plausum modulans: sed tuba, ut classi-
cum canat, ad arma, ad bellum, contra
peccata & concupiscentias jugiter in-
eun-

eūndum. *Docente te*, ait S. Hieronymus epist. ad Nepotianum, *in Ecclesia; non clamor populi; sed gemitus suscitetur; lacrymæ auditorum, laudes tue sint.* Ad quod obtinendum quid clangore tubæ æternitatis beatæ ac damnatæ, efficacius? *Hæc est vox Domini in virtute, vox Domini confringentis cedros; vox Domini intercedentis flammam ignis.* Psal. 28.

III. *Quasi tuba exalta vocem tuam.* Talis tuba, argentea, aut aurea potius, fuit Christus Redemptor noster, & præmia æterna, & perpetua tormenta toties inculcans: *Pœnitentiam agite, appropinquavit enim Regnum cælorum.* Matth. c. 4. 17. Talis tuba fuit S. Joannes Baptista: *Progenies viperarum inquit quis demonstravit vobis fugere à ventura ira? Congregabit triticum suum in horreum; paleas autem comburet igni inextinguibili.* Matth. c. 3. Talis tuba fuit S. Petrus, clangorem similem dans: *Sol convertetur in tenebras, & luna in sanguinem: antequam veniat dies Domini magnus & manifestus: Salvamini à generatione ista prava.* Acto- rum c. 2. 20. & 40. Talis tuba fuit S. Pau-

342 *Domus aternitatis. Consideratio*
lus Apostolus, qui ut ait S. Hieronymus,
fuit *tuba Evangelii, tonitru Gentium,*
rugitus leonis. Actorum c. 24. 25. *Dispu-*
tante illo (Paulo) de justitia & castitate, &
de judicio futuro, tremefactus Felix. Talis
tuba fuit S. Jacobus & S. Joannes, qui
propterea à Christo vocati sunt *Boaner-*
ges, id est Filii tonitru. Marci c. 3. Talis
tuba fuit S. Chrysostomus, S. Dominicus,
S. Vincentius, S. Antonius Paduanus &
alii, non verborum phaleris sed assiduo
clangore, ad timorem & amorem, me-
tu pœnarum & spe præmiorum popu-
lum excitantes:

Paranesis.

O Verbi divini Prædicatores! veniam
mihi date, ut ego verbis paucis præ-
dicem: vobis, clangite tubâ in Sion: quasi
tuba exaltate vocem: sed prius prædi-
cate exemplo: Christum Dominum imi-
tantes; qui *cœpit facere & docere:* ante
omnia prædicare vitâ: ne vobis jurè og-
geratur, quod Pharisæis hypocriticis:
Dicunt & non faciunt. Turpe est Docto-
ri, cum culpa redarguit ipsum. Vita ve-
stra

stra sit fulgur splendens virtute : & vox
 vestra erit tonitru , corda feriens ac mo-
 vens suâ efficacitate : alioquin eritis ve-
 lut æs sonans & cymbalum tinniens ;
 unâ manu destruentes , alterâ ædifican-
 tes. Præmissâ autem vitâ exemplari : cum
 Olea , Clangite buccinâ in Gabaa & tubâ
 in Rama. c. 5. 8. Cum Joele , Canite tuba
 in Sion , ululate in monte Sancto meo , con-
 turbentur omnes habitatores terra , quia
 venit dies Domini. c. 2. 1. Sanctificate jeju-
 nium , convocate cæcum. &c. ibid. v. 15.
 Clama ne cesses , annuntia populo scelera. Si
 enim dicente me ad impium : morte morie-
 ris ; non annuntiaveris ei , neque locutus
 fueris ut avertatur à via sua impia & vi-
 vat ; ipse impius in iniquitate sua morietur :
 sanguinem autem ejus [id est mortem ,
 ac damnationem] de manâ tua requi-
 ram. Ezech. c. 3. 17.

31. Decembris.

Non solùm Verbi divini Præconi-
 bus ; sed etiam quibuslibet Chri-
 stianis conficiendæ sunt duæ tubæ , qua-
 rum clangore , tum promissiones , tum

P s

mi-

344 *Domus aeternitatis. Consideratio*
minas aeternitatis, sibi in memoriam re-
vocent: ut in auribus eorum identidem
resonet, quod clamabat S. Theresia, *in*
aeternum, in aeternum, in aeternum. Una
tuba sonet suaviter, *in aeternum latari,*
altera terribiliter intonet *in aeternum cru-*
ciari: una perpetuò gaudere; altera, sine
sine dolere. Una exultare in aeternum,
cum Deo, Angelis & hominibus Sanctis;
altera torqueri, cum Lucifero, Diabolis
ac hominibus damnatis. O quales mo-
tus, quales effectus ejusmodi clangores
in anima efficient! Utique à malo po-
tenter retrahent, atque ad omne bonum
efficaciter impellent. Clangat igitur in
auribus animæ nostræ, quod S. Hiero-
nymo, atque ab illo Religiosis suis com-
mendatum est: *Sive comedas, sive bibas,*
sive vigiles, sive dormias, hæc tibi tuba in-
sonet: Surgite mortui, venite ad judicium.
Tom. 4. in Reg Monarch. *Venite ad ju-*
dicium & secundum hoc, ad optatam, vel
damnatam aeternitatem.

II. Alia vice, aures arrige, & clamo-
rem ejus ausculta: audiesque sonum jam
breviorem, jam prolixiorē: dum tuba
una

una insonat *nunc*, altera *semper*: geminae
 hae voces utinam mortalium cordibus
 assidue insonarent: *Nunc & semper*.
Nunc est vitae praesentis brevitatis: *semper*
 est vitae futurae aeternitas. *Nunc* cla-
 mat mundus, laetemur: nunc epulemur,
 nunc fruamur bonis, dum sunt: & dum
 mundi affectae, ad hanc tubam tantum
 attendunt, & aurem utramque attol-
 lunt; vivunt perinde, ac si illud *semper*,
 nunquam futurum esset: ideo caltra
 non movent, peregrinos se esse oblivif-
 cuntur: clangor que illius *nunc*, adeo
 aures illorum obtundit; ut ad optima
 monita surdi, secuturum *semper* non au-
 diant. Qui vero utriusque tubae sonum,
 id est, concisum & prolixum percipiunt:
 terrena ut brevitas ac vilia despiciunt; æ-
 terna vero, ut diuturna ac pretiosa am-
 biunt; atque ad iter aeternitatis strenue &
 serio se accingunt.

III. Quare, ô fili lucis! perpende in-
 time, dictum tubae utriusque clango-
 rem: *Nunc & semper*. *Nunc* vitae nostrae
 suas quidem habet voluptates, habet di-
 vitias, habet honores: sed, quamdiu du-

346 *Domus aternitatis. Consideratio*
rant? Non nisi uno *nunc*; id est uno mo-
mento, seu puncto temporis: quia in
ictu oculi clauduntur omnia. Quid, ob-
secro, est universa vita nostra? *Dies an-*
norum nostrorum ait David, *septuaginta*
anni; *si autem in potentatibus octoginta*,
Psal. 89. Et quid sunt septuaginta aut
octoginta anni ad aternitatem? Nil nisi
unum *nunc*; nil nisi gutta ad mare, are-
na ad montem, atomus ad totum aërem.
Omnia igitur bona mundi; quibus ha-
ctenus Reges, Principes, & mortales
omnes gavisi sunt, & hodieum gau-
dent, in comparatione longissimæ ater-
nitatis, non sunt nisi fumus & umbra, si-
cut & ipsa vita, aliud non est, nisi

Somnus, bulla, vitrum, glacies, flos, fabu-
la, fœnum,

Umbra, cinis, punctum, vox, sonus, aura,
nihil.

Oppone huic nunc umbratili, stabile
illud *semper*, *semper*: aut *semper* vi-
vere in cœli deliciis, aut *semper* crucia-
ri in Orci flammis; & veritatem clarè
perspicies.

Para-

Parænesis.

QUare, ô homo ! si sapiſ, bene apprehende illud *nunc*, ſeu brevitate[m] vitæ præſentis ; & longum illud, infinitumque *ſemper* futuræ æternitatis. O nunc quàm breve & nihil es ! O *ſemper*, quàm longum & magnum es ! O Mundi & vanitatum ejus amator confer hæc in corde tuo, ſedulò ac ſæpenu-mero : ſonet crebrò in auribus tuis, gemina hæc tuba æternitatis ; & clarè videbis, nil grande, nil pretioſum, & admirabile, nil æſtimatione dignum, nil altum, nil verè laudabile & deſiderabile eſſe, niſi quod æternum eſt, & quod *ſemper* eſt. Ac proinde quàm firmiſſimè ſtatues ; propter breve *nunc*, non te in barathrum pœnarum *ſemper* daraturarum præcipitare. *Quid enim prodeſt homini*, ut monet Redemptor noſter, ſi [nunc] *mundum univerſum lucretur, anima vero ſua (tunc) detrimentum patiatur.* Matth. c. 16. Et in tartari flammis *ſemper* ardere cogatur ? Ne hoc tibi accidat, audi & ſæpe animo volve S. Pachon-

348 *Domus eternitatis. Consideratio*
mii monitum: *Ante omnia prae oculis ha-*
beamus ultimum diem: & momentis sin-
gulis, aeternorum dolorum supplicia for-
midemus.

Epilogus.

Hisce, mi Lector, considerationibus,
in singulos anni dies, distributis,
finem & coronidem imponimus. In pri-
ma parte consideravimus aeternitatem;
in secunda aeternitatem beatam; in tertia
damnata; in quarta impedimenta &
adjumenta: ut autem illa amoveas, haec
verò perquam studiosè adhibeas, excitet
utraque aeternitas, beata aequè ac dam-
nata. Animet te, de qua paulò antè dixi-
mus, tuba aeternitatis; quæ identidem,
maximè, in peccandi periculis, auribus
tuis insonet: *Aeternitas! aeternitas! O*
quàm longa es aeternitas! salus aeterna,
damnatio aeterna: ô quanti momenti res.
Quodsi verò, hujus tubæ clangorem,
quod absit, audire detrectaveris: audies
aliquando, certò certius, tubam illam
novissimam, auribus tuis tono terribili
insonantem: *Surgite mortui, venite ad ju-*
dicium:

*dicium: quoniam ipse Dominus (Christus
Judex) in jussu & in voce Archangeli, &
in tuba Dei, descendet de celo, & mortui,
qui in Christo sunt, resurgent primi. 1.
Thessal. c. 4. 15. Hæc tuba, primò te &
omnes homines excitabit à mortuis, ci-
tabitque ad judicium: deinde electos vo-
cabit ad solennitatem ac lætitiã æter-
næ beatitudinis; denique reprobos ter-
rore perculsos, vocabit ad gehennam, &
barathrum æternæ damnationis.*

*Cogita, quæso, benevole lector, quis
tibi tunc futurus sit sensus: si impedi-
menta salutis non amoveris, sed amave-
ris; si adjumenta neglexeris: si in hac
vita rebus terrenis & vitiis immerfus, cæ-
lestia & æterna oblivioni dederis. O
qualis, in illa hora, te angustia, consterna-
tio ac palpitatio invadet? in illa, inquam,
hora, de qua S. Joannes Apostolus c. 5.
28, ait: *Venit hora, in qua omnes qui in
monumentis sunt, audient vocem ejus
[Filius Dei] & procedent, qui bona ege-
runt in resurrectionem vite; qui vero ma-
la egerunt, in resurrectionem judicii [dam-
nationis æternæ]* Tunc inquit S. Chry-
sostomus,*

350 *Domus aternitatis. Consideratio*
Iostomus, hom. 8. in epist. ad Theff. Vox
audietur Archangeli & sonitus tubarum;
qualis igitur tremor, qualis timor eos,
qui in terra tunc erunt qui iudicem ex-
spectabunt, obtinebit? Unus namque
accipietur & unus relinquetur. Quis
erit tunc animus illorum: quando istos
quidem sublatos videbunt [in caelum]
se verò ipsos relictos? An non quavis
gehennâ terribilius, eos, ista dejectos ac
consternatos reddere poterunt? Finga-
mus itaque sermone, jam illud adesse.
Si enim mors repentina, aut civitatum
motus, & reliquæ minæ animos nostros
ita concutiunt: quando viderimus ter-
ram diruptam, & his omnibus refertam,
quando audierimus tubas, quando vo-
cem illam Archangeli, quavis tuba cla-
riorem perceperimus, quando caelum
hoc undique sursum evectum & con-
tractum, quando ipsum adventantem
Deum, Regem omnium viderimus; quis
tunc nobis animus erit? *Tunc dicent*
montibus cadite super nos & collibus ope-
rite nos, arescentes, præ terrore &
horrere.

Ac

Ac demum, quod terribilium omnium
terribilissimum est, auditâ decreto-
riâ & irrevocabili iudicis sententiâ : *Dis-
cedite à me maledicti in ignem aeternum,*
velut fulmine ac tonitru percussi, descen-
dent vivi in infernum, & claudentur ibi
in carcere : in quo, heu dolor ! nulla sa-
lus, nulla quies, nulla remissio, nulla re-
levatio, nulla recreatio, nulla medicina,
nulla pausa, nulla auxilia, solatia nulla,
nec è caelo, nec è terra, nec à rebus præsen-
tibus, nec à futuris, nec à præteritis, un-
quam sunt speranda. Quia lata est senten-
tia, clausa est janua, omnis spes penitus
est præcisa. Quidquid enim ibi est, nil nisi
pœna, æternumque tormentum est ; &
sine remedio est : nam supra damnatos,
paradisus est, sed æternum clausus : aby-
sus infra est, sed nunquam referanda, an-
te ipsos tormentorum omnium æterni-
tas ; ponè ipsos, amissæ voluptatis ama-
rissima memoria, à dextra tortores dia-
boli ; à læva pœnarum socii intra ipsos
fames & sitis, horror & pavor, fletus &
stridor, dolor & pœnitentia, perturba-
tio & confusio desolatio & lamentatio,
despe-

352 *Domus aternitatis. Consideratio*
desperatio & maledictio aeterna. Et in
his poenis, ô chare Lector ! tu quoque
situs, fixus, immerfus, sepultus, immo-
tus, tortus & *perditus in aeternum eris.* Je-
rem. c. 51. 26. si in peccato, etiam unico,
lethali, diem tuum, quod Deus avertat,
obieris. Ne verò id tibi contingat, saepe
nunc sonet in aures tuae, aeternitatis tuba:
sæpe, per salutem tuam obtestor te, annos
aeternos in mente habe: aeternitatem cogi-
ta, aeternitatem considera, aeternitatem ju-
giter gere in memoria: & sapient tibi cæ-
lestia vilescunt omnia transitoria: *nihil*
enim tantum valet, ad spernendam præ-
sentem vanitatem; quam cogitare jugiter
aeternitatem. S. Bern. Tom. 3. ser. de reg.
cæl. Sicque perpetua evades inferni sup-
plicia, & gaudia cæli adipisceris sempiterna.
Quod tibi, & mihi, & omnibus
per infinitam misericordiam; & clemen-
tiam suam, largiatur benignissimus
Deus Pater & Filius & Spiri-
tus sanctus. Amen.

ORA-